

Vendlindja e Jezu Krishtit

Betlehemi është një qytezë rreth 10 km në jug të Jeruzalemit, në 725 m lartësi mbidetare të Mesdheut dhe 1169 m mbi nivelin e Detit të vdekur. Në periudhën e Ungjilltarëve, Betlehemi ishte një vend barinjsh, me fusha të kultivuara mirë. Përgjithësisht, përbënte vendin e fundit të banimit në drejtim të Detit të vdekur dhe si vend tregtie, në të cilin nomadët tregtonin me frytet e ndryshme të tokës së kësaj zone.

Emri i kësaj qyteze, sipas filologëve ishte Beth-Lahamu dhe i referohet themelimit të Babilonisë, apo ndonjë shenjtërore kanaane, mirëpo kjo teori ende nuk është e pranuar krejtësisht. Është e sigurt, se me ardhjen e hebrenjve ky vend do të quhet Bet-lehem, që do të thotë “shtëpia e bukës”. Kjo për shkak se kjo ishte një tokë e pëlleshme. Më vonë do të quhet edhe Ephrata (e pëlleshme). Betlehemi biblik i referohet periudhës së Patriarkëve. Kur flitet për Efratin aludohet në Betlehemin. (Zan 35, 16). Pastaj edhe te Mikea profetë lexojmë: “E ti, o Betlehem – Efratë, i vogël ndër qytetet princërore e Judes, prej teje do të më dalë ai që do ta sundojë Izraelin” (Mik 5, 1a).

Vlen të thuhet se pas lindjes së Krishtit, ky vend sikur harrohet në shkrime dhe rëndësia historike e tij zbehet, thua se ashtu ka dashur vetë Zoti. Krishti, tani e tutje do të quhet Nazarenas dhe kështu do ta identifikojnë gjatë gjithë jetës së tij mbi tokë. Duhet tu kthehemi shkrimtarëve të shekullit të

II, sidomos Shën Justinit dhe Origenit që të përkujtohet vendi i lindjes së Shëlbuesit tonë Jezu Krishtit.

Edhe shpella në të cilën lindi Krishti është identifikuar me saktësi. Kështu Shën Justini Martir, i lindur rreth vitit 100 në Sichem në Palestinë, e ka njohur këtë vend *de visu* (Dial. c. Tryph., 78). Pastaj edhe autorë tjerë argumentojnë dhe dëshmojnë mbi këtë vend, duke përkujtuar stallën dhe zhvillimet që lidhen me jetën në këtë vend.